

здійснювати ретельне та постійне оцінювання потреб ринку, виявляти способи їхнього задоволення. Врахування потреб ринку призводить до зміни акценту від кількісної до якісної сторони діяльності підприємств [6].

Отже, основними напрямками інноваційної діяльності щодо оптимізації витрат підприємства є: модернізація обладнання; технічне переоснащення підприємств з використанням сучасних інноваційних технологій; впровадження у виробництво нових видів продукції з урахуванням мінімізації відходів і можливості їхнього подальшого використання; розроблення нових технологічних процесів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ілляшенко С. М. Дослідження інновацій : монографія / за заг. ред. д-р екон. наук, проф. С. М. Ілляшенка. – Суми : ВТД “Університетська книга”, 2010. – 616 с.
2. Волков О. І. Економіка та організація інноваційної діяльності : підручник / за ред. О. І. Волкова, М. П. Денисенко. – 3-тє вид. [перероб. та доп.]. – К., 2009. – 662 с.
3. Кузьмін О. Є. Проблеми оцінювання і формування інвестиційного потенціалу машинобудівних підприємств : монографія / О. Є. Кузьмін, С. В. Князь, Ю. О. Андріанов. – Львів : Укрпол., 2008. – 236 с.
4. Кузьмін О. Є. Оцінювання та регулювання інноваційної діяльності / за ред. О.Є. Кузьміна, С. В. Князя, Л. В. Марчука та ін. – Львів : Вежа і Ко, 2009. – 172 с.
5. Шим Дж. Методи управління стоимостью и анализ затрат : пер. с англ. / Дж. Шим, Дж. Г. Сигел. – М. : Изд-во “Филинь”, 2009. – 344 с.
6. Наукова та інноваційна діяльність України // Статистичний зб. – К. : Вид-во “Держкомстат”, 2008. – 246 с.

УДК: 911.3:504.03

ЕКОЛОГООРІЄНТОВАНИЙ РОЗВИТОК СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ ДЕРЖАВИ

*Волошиновський С. В., студент групи Б 5/1
Науковий керівник – асистент Щербина Ю. О.
Миколаївський національний аграрний університет*

Сільські території є основою забезпечення добробуту населення. Вони відіграють важливу роль у формуванні продовольчої безпеки, експортного потенціалу країни, збереження просторової цілісності природних екосистем та збалансованого регіонального розвитку. В Україні сільські території традиційно пов’язуються із аграрним сектором. Збільшення антропогенного навантаження на довкілля є одним із основних чинників процесу дестабілізації екосистем. З кожним роком вплив аграрного сектора на довкілля посилюється з інтенсифікацією сільськогосподарського виробництва [1].

Питання екологоорієнтованого розвитку сільських територій досліджувалося у працях багатьох науковців. Серед них: Н. Шишпанова, Н. Бобровська, М. Назаркевич та ін. Проте, проблема є надзвичайно актуальною і нагальною з огляду на посилення негативних тенденцій у екосистемах, потребує подальших досліджень.

На сьогоднішній день, екологічні проблеми набули глобального характеру і призводять до гальмування економічного та соціального розвитку держави, у тому числі й сільських територій. Це обумовило усвідомлення необхідності формування нової концепції екологоорієнтованого розвитку, яка буде заснована на безперервному розвитку цивілізації за умови збереження природного середовища.

Стратегія екологоорієнтованого розвитку аграрного сектора економіки є складовою базової стратегії зростання і повинна використовуватися у практичній діяльності сільськогосподарських підприємств. Вона передбачає зосередження зусиль у запровадженні досягнень науки, передової техніки і прогресивних технологій, які зумовлюють не лише зростання кількісних і якісних критеріїв у розвитку підприємства, але й відтворення та збереження його основного виробничого ресурсу – землі. У зв'язку з цим потребує розроблення екологоорієнтований підхід щодо використання природно-ресурсного потенціалу, забезпечення умов щодо розвитку галузі, формування передумов до гарантування екологічної безпеки.

Провівши дослідження, нами було встановлено, що екологоорієнтований розвиток – це такий розвиток, який сприяє встановленню оптимальних параметрів соціо-еколого-економічної системи, які не загрожують її цілісності та створюють можливості для динамічного розвитку і встановлення рівноваги між потребами суспільства і обмеженнями природного середовища. Такий розвиток повинен забезпечувати збереження асиміляційного потенціалу навколишнього природного середовища для теперішнього і прийдешніх поколінь людства.

Розвиток сільських територій України виступає одним з пріоритетних напрямків державної політики, яка спрямовується на вирішення проблем мешканців українського села. Оскільки саме вони становлять значну, а в деяких регіонах – переважаючу, частину населення нашої держави. Варто відмітити, що розвиток сільських територій України є складовою процесу диверсифікації економічної діяльності. Адже, використання наявних у сільській місцевості людських, земельних, природно-кліматичних та інших ресурсів зумовлює необхідність їхнього максимально повного збереження та примноження [1].

У світі існує значна кількість екологічних організацій, основною метою яких є реалізація заходів щодо покращення навколишнього середовища. Дії таких організацій спрямовані на вирішення екологічних задач. Метою діяльності міжнародних екологічних організацій є переважно допомога країнам у визначенні і розв'язанні проблем стабільності і безпеки щодо покращення навколишнього середовища, а також поліпшення загального взаєморозуміння у екологічних питаннях [2].

Таким чином, напрям охорони навколишнього середовища як складової забезпечення сталого розвитку сільських територій повинен враховувати виведення з сільськогосподарського обороту деградованих і техногенно забруднених земель, розвиток органічного сільськогосподарського виробництва, облаштування сільських ландшафтів, удосконалення планів використання земельних, лісових та водних ресурсів, оптимізацію землекористування, формування цивілізованого ринку сільськогосподарських земель, тощо [3, с. 208].

Отже, нами було виявлено, що адаптація до міжнародних та європейських стандартів у екологічній сфері вимагає залучення значних обсягів капітальних вкладень у модернізацію галузей економіки на інноваційних засадах та пов'язане із нарощуванням економічного потенціалу країн світу. Таким чином, на нашу думку, використання позитивного досвіду розвитку сільських територій, акумульованого в країнах – членах ЄС протягом тривалого періоду їх соціально-економічної еволюції, є важливою складовою реалізації політики європейської інтеграції України, а також потужним важелем підвищення ефективності функціонування господарських комплексів сільських територій нашої держави та чинником зростання якості життя сільського населення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Шишпанова Н. О. Актуальні проблеми зайнятості населення сільських територій та стратегічні напрямки їх вирішення / Н. О. Шишпанова // Сталий розвиток економіки. – 2015. – № 2. – С. 157-162.
2. Бобровська Н. В. Апроксимація міжнародного законодавства у збереженні і відновленні навколишнього середовища / Н. В. Бобровська // Вісник аграрної науки Причорномор'я. – 2015. – Вип. 4. – С. 36-42.
3. Назаркевич М. Р. Удосконалення розвитку сільських територій як чинника підвищення рівня життя сільського населення / М. Р. Назаркевич // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2015. – Вип. 5. – С. 203-208.